fotbal

MARTOR LA O FINALĂ INTERCONTINENTALĂ

O buclucașă ceață „londoneză" m-a întîmpinat, în drum spre Anglia, încă de pe aeroportul Le Bourget, împiedicînd astfel decolarea la ora prevăzută a avionului Trident Jet al companiei BEA. Mai întîi 30 de minute, apoi altă jumătate de oră, așa că, în cele din urmă, am ajuns abia spre prînz la Londra, în ziua din ajunul partidei retur a finalei Cupei intercontinentale, dintre Manchester United și Estudiantes La Plata.

O cursă rapidă prin uriașa metropolă, facilitată de uimitoarea ospitalitate a englezilor (de care, de altfel, aveam să mai beneficiez și ulterior), m-a ajutat să parcurg distanța kilometrică de la aeroport la gara Euston, de unde expresul Londra — Manchester m-a purtat cu peste 100 de km la oră prin Rugby (orașul unde s-a jucat prima oară... rugby), spre marele oraș industrial din vestul insulei britanice. Și astfel, folosind avionul, autobuzul cu imperială (etaj), metroul și trenul am ajuns de la Paris la Manchester. Era ora 16,50 cînd elegantul tren albastru a oprit în gara Piccadily din Manchester. Ploua mărunt și des, iar peste cîteva minute, adică la ora 17, cea mai mare parte a serviciilor, instituțiile publice sau birourile își încheiau activitatea.

Cum să ajung la stadionul „Old Trafford" unde eram așteptat? Unde să găsesc un hotel convenabil în privința distanței, pentru că orașele engleze se întind pe suprafețe greu de imaginat pentru un continental? Cum voi fi găsit de redacție? Și, pe urmă, care sînt ultimele noutăți legate de „cel mai mare meci" găzduit de Old Trafford și de orașul ce-și profila prin ploaie și ceață buildingurile uriașe? Aceste întrebări și alte zeci de chestiuni mărunte m-au deseumpănit din nou în această Anglie, unde totul, dar absolut totul (sistem monetar, metric, de circulație etc) este diferit.

Iarăși a intervenit, însă, fericit, în calea mea amabilitatea și ospitalitatea britanică, diametral opusă cu răceala atmosferică. M-am adresat unei agenții de turism și dl. L. Elster, directorul ei, împreună cu secretara sa, mi-au găsit o cameră la hotel, m-au pus în legătură cu dl. Olive, secretarul lui Manchester United F.C., m-au condus la hotel cu un taxi și — culmea! — dl. L. Elster m-a invitat seara „at home", la cină, deși soția îi era suferindă... Cine spunea că britanicii sînt distanți?

FOTBALUL ENGLEZ LA EL ACASĂ

A doua zi, **miercuri, cînd urma să aibă loc partida retur a finalei Cupei intercontinentale**, am întîlnit dimineața, la „Old Trafford", fotbalul englez la el acasă. De fapt, îl mai văzusem. Din fuga autobuzului sau a trenului. De pildă, de la înălțimea imperialei autobuzului ce mă purta de la aeroport spre centrul Londrei, am zărit un colegiu care avea zeci de „grounds" de fotbal și rugby, populate de elevi bine echipați, ce-și disputau aprige meciuri, sub supravegherea profesorilor de educație fizică. Apoi, din goana trenului, pe terenurile, nenumăratele terenuri din jurul școlilor, am văzut același furnicar multicolor de copii, alergînd după mingi rotunde sau ovale. Au fost, aceste imagini, cunoștința cu aspectul de masă al fotbalului și, în general, al sportului englez. Sînt lucruri probabil cunoscute, pe care le-au mai consemnat în însemnările lor și alți gazetari sportivi.

Adevărata față a fotbalului englez am văzut-o, însă, în dimineața aceea senină de toamnă la „Old Trafford Stadium". Aș fi dorit în clipele acelea ca, alături, să am, ca martori autentici, pe iubitorii fotbalului din alte țări europene. Să vadă împreună cu mine, la birourile clubului Manchester United, coada aceea lungă de pensionari, bărbați și femei (dar, trebuie s-o recunosc, mai mult femei) așteptînd liniștiți. Poate sînteți tentați să credeți că voiau bilete? Oh, nu! Biletele pentru acest joc fuseseră epuizate cu multe săptămîni în urmă. Altceva așteptau: să le vină rîndul pentru a depune cotizațiile încasate de la zecile de mii de membri ai clubului. Acești bătrîni, fanatici susținători ai lui Manchester United, unii dintre ei de peste o jumătate de secol, ajută în mod voluntar clubul lor, umblînd după amiază din casă în casă pentru a strînge cotizațiile. Iar dimineața, pînă pe la ora prînzului, stau frumos la rînd, răsfoind ziarele sau comentînd, cu o nebănuită căldură în glas, ultimele partide ale idolilor de azi sau din zilele tinereții lor. Stau la rînd și prețau casierului uneori cîțiva șilingi, alteori zeci de lire. Dar nu-i cer în schimb un bilet de favoare. Un asemenea gest ar fi de neînchipuit pentru ei, pentru acești oameni, iremediabil îndrăgostiți de fotbal și de Manchester United.

Însă, imaginarii mei tovarăși de drum ar mai fi avut de văzut și alte scene, la fel de semnificative ca aceasta. De pildă, cu o oră înainte de începerea jocului, pe o ploaie mărunță și rece, ce-ți picura parcă umezeala în suflet, ar fi zărit, în noapte, la una din cozile imense de la intrările lui „Old Trafford" o familie (soț, soție și două tinere fete) avînd în frunte pe bunica, toți arborînd imensele cocarde ale clubului și toți cu celebrele fulare alb-roșii ale lui Manchester United. Spectacolul acestei familii avea ceva atît de mișcător în ei, încît n-am rezistat tentației de a oferi simpaticei bunice, care contamina prin optimismul său pe toți din jur, o insignă a federației noastre de fotbal. Fără îndoială, însă că bătrîna amatoare de fotbal din Anglia merită mai mult decît atît, merită întreaga noastră considerație, a tuturor celor ce iubim acest sport.

„THE BIG GAME"

De fapt, acest „the big game" a început mult mai devreme de a apare pe ecranele televizoarelor din țară primele imagini.

Semnalul l-a dat mulțimea aceea imensă, unduitoare ca talazurile mării, care cu mult înainte de primul fluier al arbitrului iugoslav Zecevic, cînta, scanda strigătele de luptă ale lui Manchester United, își manifesta nu atît dorința de victorie, cît speranța de a vedea fotbal.

Dar fotbal n-a văzut, din păcate, nimeni în seara aceea. „The big game" a dezamăgit total. Dar să nu credeți că a dezamăgit pentru că Manchester United a pierdut imensul trofeu. Desigur, amărăciune, și încă multă, a existat în sufletele fanaticilor susținători ai acestei echipe. Dar, marea lor părere de rău era aceea că meciul atît de așteptat a fost dezolant de slab, cu un fotbal firav, însă abundent în duritățI.

Fotbaliștii lui Estudiantes — pe cît de excelenți în manevrarea balonului, pe atît de iscusiți în lovirea adversarilor — au reușit în cele din urmă să-și atingă scopul. Fără glorie, e adevărat. Dar astăzi se pare că acest lucru contează tot mai puțin.

Antrenorul **Osvaldo Zubeldia** și-a pregătit cu grijă sistemul defensiv, care la Estudiantes a funcționat din punct de vedere tactic aproape fără repros. El a așezat în fața portarului **Poletti** un gen de „măturător", dar nu în sensul strict european, ci doar un apărător care să sesizeze de la distanță, deci din timp, direcția atacului advers și să se plaseze corect pentru a dubla pe coechipierul vizat de acțiunea ofensivă. Acest rol l-a îndeplinit (excelent!) **Madero**. In fața lui a existat o linie de patru fundași: **Malbernat** (6), **Saurez** (2), **Pachame** (5) și **Medina** (17). Fiecare din ei supraveghea strict zona unuia din cei patru atacanți englezi: **Malbernat pe Best, Pachame pe Kidd, Saurez pe Law** și **Medina pe Morgan**. La faza de pregătire a atacurilor lui Manchester United, unde își făcea simțită mai des prezența **Bobby Charlton**, interveneau **Bilardo** (8) și **Togneri** (14).

Este cert că **Osvaldo Zubeldia**, lăsînd în față doar pe **Veron** (11), **Conigliaro** (9) și **Ribaudo** (7) nu spera ca echipa lui să înscrie un gol pe „Old Trafford Stadium". Dar iepurele sare tocmai de unde te aștepți mai puțin. Așa s-au petrecut lucrurile și în acest meci retur al Cupei intercontinentale. O gafă de neiertat a apărării gazdelor, momentul acela, poate unic, de neatenție, a dat o turnură neașteptată jocului. La lovitura liberă, **Conigliaro** a ratat intervenția, a urmat secunda fatală de relaxare a apărătorilor englezi, mingea a căpătat o traiectorie ciudată și **Veron** (evident cel mai valoros jucător al argentinienilor) a plasat o inteligentă lovitură cu capul, care a zguduit nu numai plasa porții lui **Stepney**, ci și eșafodajul moral, oricum șubred prin numeroasele indisponibilități din echipă, al englezilor. Formei lor slabe, i s-a adăugat din acel moment o nervozitate care a frînt omogenitatea formației, făcînd-o să cadă în capcana jocului individual, de duel direct, cu ritm mai puțin rapid. Era tocmai ce le convenea mai mult fotbaliștilor din La Plata. Accidentarea sau, mai bine zis, reaccidentarea lui **Denis Law**, nu mult după primirea golului, a cernut și mai multă cenușă peste jocul și așa destul de tern al acestei mari echipe (totuși!) care este Manchester United.

Argentinianul Madero jubilează părăsind terenul împreună cu trofeul

Desigur, s-ar putea vorbi aci și de șansă. Ea a surîs clar lui Estudiantes. Mai întîi pentru că Manchester United a abordat meciul cu doi titulari absenți (**Stiles** și **Fitzpatrick**), ceea ce l-a obligat pe **Matt Busby** să recurgă la unele artificii. Adică să arunce în această încleștare aprigă doi jucători nerestabiliți: **Denis Law** și **Saddler**. Aci, **sir Busby** a greșit, poate. Dar curajul lui, încrederea în opiniile pe care și le face despre jucători, i-au fost în oarecare măsură răsplătite. Pentru că în locul lui Law, pe teren, managerul lui Manchester United a trimis un tînăr, încă necunoscut: **Carlo Sartori**, italian de origine, dar englez prin naștere și prin... felul în care joacă fotbal. După meci, **sir Matt Busby spunea: „Am pierdut trofeul, dar mă bucur că am cîștigat pentru echipă un jucător cu viitor: pe Sartori"**. Iar în cabina lor, deși pierduseră, fotbaliștii lui Manchester United sărbătoreau totuși și ei ceva: **debutul extrem de promițător al roșcatului Carlo. Este și acesta, dacă vreți, un alt aspect al fotbalului englez...**

EXISTĂ ȘI O ARTĂ DE A CÎȘTIGA

In sport s-a spus, nu o dată, că adevăratul campion trebuie să știe să piardă. Și, din acest punct de vedere, Manchester United a făcut cinste continentului nostru. Incepînd cu gestul frumos de a-i felicita pe învingători și continuînd cu declarația lui Bobby Charlton, care spunea ziariștilor: „Am fost atent la faza din ultimele secunde ale jocului și vă pot spune că arbitrul a fluierat înainte ca mingea să intre în poartă. A procedat deci just anulînd golul care ne-ar fi dat dreptul să jucăm al treilea meci. De altfel, după părerea mea... the referee was good!" Cine mai poate contesta titlul de „mister Football" acordat de englezi acestui excelent jucător, care este și un om de o cinste ireproșabilă?

Dar dacă învinșii s-au dovedit atît de impecabili în comportare, trebuie să spun (ca martor nu numai al jocului) că învingătorii m-au dezamăgit. Fotbaliști extraordinar de bine dotați din punct de vedere tehnic, argentinienii au însă o înclinație spre cabotinism, gata fiind să se preteze la cele mai necavalerești gesturi, teatralizînd copilăresc, chiar pînă la grotesc, momente frecvente de altfel, într-un meci de fotbal. Ba mai mult, ei au jucat dur, în acest meci, (acest lucru nu-l poate contesta nimeni), imprimîndu-i un caracter obstrucționist, care i-a alterat și bruma de frumusețe. Gestul lui **Medina** în zona căruia a intrat în repriza secundă și **Best**, pentru că managerul **Matt Busby**, sesizînd marcajul strict al apărătorilor argentinieni, a recomandat extremelor sale să-și schimbe periodic și în funcție de faze locurile, a întrecut orice limită. După ce l-a lovit peste picioare pe „beateis"-ul lui Manchester, cînd jocul se desfășura în alt colț de teren, și după riposta acestuia (o palmă) **Medina** a căzut la pămînt, zvîrcolindu-se de parcă l-ar fi călcat trenul! Apoi, după eliminarea (pe deplin justificată) a ambilor jucători, el s-a repezit din nou la **Best** să-l lovească, gest evitat prin energica intervenție a arbitrului de tușă **Conceto Lo Belo**. Și a urmat scena penibilă din fața tribunei presei, cînd **Medina** a intenționat să arunce cu bidonul de apă în oficiali și ziariști.

După meci, la cabine, căpitanul lui Estudiantes, **Malbermat**, a venit să-i ceară scuze lui **Best** pentru comportarea lui **Medina**. Dar, acesta din urmă a refuzat să se ducă să strîngă mîna celui pe care el l-a lovit intenționat.

Orice s-ar spune, este o artă să știi să cîștigi și, mai ales să fii demn de cununa pe care ți-o oferă azi cu atîta generozitate entuziasmul celor care organizează, sprijină, urmăresc și trăiesc marile competiții sportive.

Cu aceste imagini în suflet am părăsit din nou în noaptea ploioasă de octombrie, mergînd spre centrul Manchesterului, într-un autobuz cu simpatici și fericiți ziariști și turiști argentinieni. In euforia lor, ei uitaseră că fotbalul nu înseamnă numai victorie. Dar, în noaptea aceea, luciditatea părea un lucru caraghios în explozia de bucurie a focoșilor susținători „gauchos".

Sosit la București, am aflat însă că Estudiantes a capotat în fața unui Internazionale — umbră a echipei de altădată! Sic transit...

Călin ANTONESCU

MÎINE SE PUN ÎN VÎNZARE BILETELE PENTRU MECIUL ROMÂNIA-ANGLIA

Biletele pentru meciul de fotbal ROMÂNIA—ANGLIA, care va avea loc în ziua de 6 noiembrie a.c. pe stadionul „23 August", se pun în vînzare începînd din 26 noiembrie a.c. la următoarele case de bilete: agenția din str. Smirdan nr. 13, agenția C.C.A., stadioanele Republicii și Giulești și patinoarul artificial „23 August". Casele vor fi deschise între orele 9—12 și 15—20.

Omologări de rezultate în divizia C

Comisia de competiții a F.R.F. a omologat cu 3—0 rezultatele următoarelor meciuri:

Seria a II-a: **Chimia Mărășești — S.U.T. Galați, 3—0 pentru Chimia.** Echipa S.U.T. Galați a fost suspendată pe o etapă (27. X). Jocul desfășurat în etapa a VIII-a, la 6 octombrie, s-a întrerupt în min. 67 la scorul de 1—1, cînd echipa din Galați s-a retras de pe teren.

Seria I: **Cimentul Bicaz — Minerul Gura Humorului, 3—0 pentru Minerul.** La meciul respectiv, din etapa a VII-a, 29 septembrie, Cimentul n-a prezentat în formație doi jucători sub 18 ani.

Constructorul Timișoara - Progresul București (f) 11-6

TIMIȘOARA, 24 (prin telefon). — Meciul feminin de handbal Constructorul Timișoara — Progresul **București, restanță în divizia A, s-a încheiat cu victoria localnicelor la scorul de 11—6 (4—4). G. STAN, corespondent.**

„U" Timișoara și Steaua, învingătoare în divizia A

Universitatea Timișoara — Politehnica Galați 82—67 (31—32). Datorită presingului, gălățenii au condus aproape 30 min, după care gazdele, avînd în Calos un bun realizator și în Vidu și Ionescu coordonatori inteligenți, au egalat și au dictat ritmul. **Farul Constanța — Steaua 65—87 (36—39).** Victorie clară a steliștilor, din rîndul cărora s-au evidențiat Savu, Dimancea, Jekely. De la gazde s-au remarcat Popovici, Teodoru și Cîncu. (I. BRUCKNER, corespondent).

DE ZIUA FORȚELOR ARMATE

Parte integrantă a pregătirii multilaterale a ostașilor țării, sportul cunoaște o largă răspîndire în rîndurile forțelor noastre armate. Iată un grup de tineri militari la ora de pregătire fizică, executînd dificile exerciții de gimnastică la aparate, dezvoltîndu-și forța, rezistența și agilitatea

Foto: ST. IONESCU

25 OCTOMBRIE, Ziua forțelor armate ale Republicii Socialiste România. Astăzi, întregul popor participă cu însuflețire la această sărbătoare a vajnicilor străjuitori ai gliei strămoșești, ai cuceririlor revoluționare pe care poporul le înfăptuiește neabătut sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist Român, pe drumul luminos al socialismului și comunismului.

Succesele înregistrate de ostașii noștri în pregătirea militară și politică constituie încă o chezășie a apărării muncii pașnice a poporului român. De aceea, stima, dragostea și prețuirea de care se bucură forțele noastre armate în rîndul oamenilor muncii, în rîndurile întregului popor nu au margini. Armata noastră populară este trup din trupul poporului, pe care-l slujește cu credință.

Frumoase și aplaudate izbînzi au obținut purtătorii uniformelor de ostași și pe tărîmul educației fizice și sportului de masă — factor însemnat în pregătirea militară, mijloc de destindere și recreere în clipele de răgaz. Numeroase sînt competițiile sportive în care sînt angrenați militarii forțelor noastre armate. Intre acestea, spartachiadele au un loc de cinste și se bucură de un frumos prestigiu. Totodată, ele au constituit un prilej de afirmare în sportul de performanță pentru numeroși tineri talentați.

Sportul românesc a avut întotdeauna în sportivii militari reprezentanți de elită. In marile întîlniri internaționale, la Jocurile Olimpice, campionatele europene și mondiale, mulți sportivi ai cluburilor militare, purtători ai tricourilor reprezentative, și-au văzut înscris numele pe listele învingătorilor, au adus medalii olimpice, mondiale și europene, contribuind astfel la creșterea prestigiului sportiv al patriei noastre.

De ziua lor, de ziua marii sărbători a forțelor armate, ziarul „SPORTUL", făcîndu-se ecoul numerosilor săi cititori, adresează tuturor ostașilor noștri cele mai calde felicitări și urări de noi succese în pregătirea militară, dorindu-le, în același timp, izbînzi și mai mari pe terenul de sport.

Portretul săptămînii

UN NOU NUME ȘI MULTE SPERANȚE

Cu două săptămîni în urmă, în meciul de la Oradea, în formația lui F.C. Argeș a apărut un nume nou: CIOLAN. Debutul a fost modest, dar trebuie ținut seama că el s-a produs în condițiile dificile ale unui meci jucat în deplasare. Emoția evoluției în divizia A și-a spus și ea cuvîntul. Antrenorii fuseseră totuși mulțumiți de jocul băiatului.

A venit etapa din 20 octombrie. Argeșul a întîlnit „acasă" pe Progresul, Tricoul cu nr. 2 i-a fost încredințat tot lui Ciolan. Jucînd pe teren propriu, acolo unde a învățat abecedarul fotbalului, tînărul fundaș s-a comportat excelent. A înscris un gol și a fost coautor la celălalt (F. C. Argeș—Progresul 2—0). A fost notat cu 8 și... selecționat în echipa etapei.

Dumitru Ciolan are 18 ani. I-a împlinit la 11 martie. Este elev de liceu, în clasa a XII-a. E bine dotat fizic și are o bună viteză de reacție. El ne-a făcut dovada unor calități ce se cer fundașului modern: controlează bine mingea, se intercalează în atac și are un șut bun. Golul marcat în meciul cu Progresul a fost de o execuție tehnică excepțională.

La sfîrșitul partidei, doi oameni se bucurau mai mult ca toți alții. Erau antrenorii Ianovschi și Ștefan Vasile, cei ce i-au îndrumat acestui băiat primii pași în fotbal. Ei au lucrat cu Ciolan la copii, juniori și tineret. Iar acum iată-l în prima echipă. Deci, o floare din grădina proprie. Felicitări!

Desigur, Ciolan e abia la începutul carierei fotbalistice. Mai are mult de lucru pînă se va afirma definitiv. Fotbalul mai are încă foarte multe secrete pentru el. Am vrea să credem că rîndurile de față vor constitui un îndemn la o muncă perseverentă, la modestie și disciplină. De aceea le-am și scris.

C. ALEXE

Trimișii noștri speciali, CRISTIAN MANTU și MARIUS POPESCU, transmit:

DUPĂ ESCALA METZ, LA LISABONA...

• PIRCALAB, USOR ACCIDENTAT
• CU OTTO GLORIA ÎNTR-UN BOEING 727

LISABONA, 24 (prin telefon). — Joi, la ora 13.55 (ora locală), lotul fotbaliștilor români a sosit la Lisabona. Pe aeroportul „Portela de Sacavem", delegația noastră a fost întîmpinată de dl. Maserda, secretar general al federației portugheze de fotbal, de alte personalități locale și de o armată de ziariști, reporteri, foto-reporteri și radio-reporteri din capitala Portugaliei...

Înainte de a vă da amănunte despre primele ore petrecute aici, dorim să-i informăm, pe scurt, pe cititorii noștri asupra comportării echipei României în jocul de verificare susținut miercuri seară în compania divizionarei franceze F. C. Metz. Fotbaliștii noștri au evoluat în această partidă cu destulă dezinvoltură, făcînd o bună impresie publicului francez. Important, după părerea noastră, este faptul că jucătorii aliniați la Metz au manifestat poftă de joc, arătînd că vor să-și cîștige, pe drept, locurile în „11"-le ce va fi opus echipei portugheze duminică, pe „Estadio Nacional". O formă încurajatoare, pe care am dori-o confirmată duminică, au manifestat Coman, Dobrin, Lucescu, Ghergheli și Dinu. Din păcate, Pîrcălab, accidentat spre sfîrșitul primei reprize, ridică la această oră semne de întrebare în ceea ce privește potențialul său de joc. Dr. D. Tomescu ne-a dat, însă, asigurări că, pînă în ajunul meciului, extremul nostru va fi apt de joc. Pe postul lui Pîrcălab, Grozea, care l-a înlocuit în repriza a doua a meciului de la Metz, s-a încadrat destul de bine în dispozitivul înaintării, dovedind că se poate conta și pe el în caz de nevoie.

Ni se pare interesant să arătăm că întîlnirea cu F. C. Metz a fost urmărită și de cealaltă „parte interesată", în speță de antrenorul Otto Gloria, venit să-și vadă în avanpremieră viitorii adversari. După joc, ca și în Boeing-ul 727 cu care lotul nostru a călătorit de la Paris la Lisabona, Otto Gloria ne-a făcut cîteva declarații demne de reținut. **„Urmărind evoluția echipei române, am constatat** — ne-a spus interlocutorul — **că prezentați o formație tînără și viguroasă, bine echilibrată, cu cîțiva jucători de certă valoare. I-am remarcat mai ales pe Coman, Dinu și Lucescu. După maniera de joc a echipei române, îmi dau seama că sarcina formației mele va fi duminică destul de grea. Consider, totuși, că avem prima șansă și mă gîndesc la o victorie portugheză la un gol diferență...".**

Aceleași declarații făcute nouă, antrenorul Gloria le-a repetat pe aeroportul din Lisabona reprezentanților radioului și presei locale. La ora cînd vă transmitem aceste rînduri, fotbaliștii români se odihnesc în camerele elegantului hotel „Florida" din centrul Lisabonei, azi (joi) fiind zi de repaus total pentru ei. Programul de ultime pregătiri ale lotului nostru se reia mîine (n.r., azi), la ora 11 dimineața, pe „Estadio Nacional", unde jucătorii români vor face acomodarea cu gazonul marelui stadion.

Edificatoare pentru starea de spirit a echipei noastre ni se pare declarația făcută de Lucescu reporterului radiodifuziunii portugheze: **„Duminică ne așteaptă un meci foarte greu. Dar să știți că și pe jucătorii portughezi îi așteaptă un meci la fel de greu...".** Timpul scurt de la sosirea noastră la Lisabona nu ne-a permis să aflăm vești de ultimă oră din tabăra portugheză, Otto Gloria manifestînd, în acest sens, față de noi o discreție foarte diplomatică...

Din surse „neoficiale" am aflat totuși „11"-le portughez preconizat pentru jocul de duminică: **Americo — Jacinto, Rui, José Carlos, Hilario, Graca, Coluna, Augusto, Torres, Eusebio, Simoes.**

Rămîne ca în viitoarea noastră transmisie să vă comunicăm hotărîrile definitive ale conducerilor celor două echipe care au promis presei că vineri își vor spune ultimul cuvînt.

AUTOGRAFE PENTRU SPORTIVI

Sîmbătă, 26 octombrie, începînd de la orele 18, la librăria Mihail Sadoveanu, (bd. Magheru) și marți, 29 octombrie, de la aceleași ore, la librăria Mihail Eminescu, colaboratorul nostru, scriitorul și caricaturistul NEAGU RADULESCU, va da autografe pe noul său roman „UN BALON RIDEA ÎN POARTĂ". De remarcat că la aceste originale seri de autografe vor fi prezenți mai mulți eroi din roman, mari fotbaliști din trecut ca: Mircea David, Lazăr Sfera, Bindea, Dobai, Bărbulescu, Pavlovici etc. Deci, adevărate gale ale sportivilor...

Actualitatea internațională

CAMPIONATELE EUROPENE DE ATLETISM SE VOR DESFĂȘURA LA INTERVAL DE PATRU ANI

COMITETUL EUROPEAN DE ATLETISM REVINE ASUPRA HOTĂRÎRII ANTERIOARE

CIUDAD DE MEXICO, 24. — Comitetul european de atletism, care în anul trecut luase hotărîrea de a organiza din doi în doi ani campionatele Europei, a revenit asupra acestei decizii.

În raportul prezentat către I.A.A.F., dl. Adrien Paulen (Olanda), președintele forului european, a adus prezizarea că o anchetă în rîndul federațiilor naționale a dat la iveală că majoritatea acestora preferă organizarea campionatelor continentale la patru ani, alternînd cu J.O.

Ca urmare a acestui fapt, dl. Paulen va supune apropiatei reuniuni a Comitetului european de atletism, de la Bruxelles, noi date de desfășurare a marilor competiții atletice și anume: 1969 — campionatele europene (Atena); 1970 — Cupa Europei; 1971 — campionatele europene (Helsinki); 1972 — Jocurile Olimpice (München); 1973 — Cupa Europei; 1974 — campionatele europene; 1975 — Cupa Europei; 1976 — Jocurile Olimpice; 1977 — Cupa Europei; 1978 — campionatele europene.

CALENDARUL MARILOR COMPETIȚII VOLEIBALISTICE

În cadrul lucrărilor Federației internaționale de volei, care se desfășoară la Ciudad de Mexico, a fost stabilit calendarul principalelor competiții voleibalistice internaționale. Se prevede pentru anul 1969 organizarea „Cupei mondiale" în R. D. Germană și a „Cupei celor cinci continente" la Montevideo (Uruguay), iar pentru anul 1970 organizarea campionatelor mondiale la Sofia.

telex-radio-telefon

În meci-retur pentru „Cupa orașelor tîrguri", la fotbal deținătoarea trofeului, echipa engleză Leeds United, a luptat din greu pentru a se califica în fața lui Standard Liege (Belgia). În tur scorul fusese 0—0, iar englezii erau conduși cu 2—0 la pauza celui de-al doilea meci. Ei au reușit totuși să egaleze, iar cu 6 minute înainte de sfîrșit, Stones a adus victoria cu 3—2 pentru Leeds.

■

Al doilea joc al echipei de rugby XV a Australiei, în cadrul turneului întreprins în Marea Britanie, a fost cîștigat de oaspeți. Ei au întrecut cu 15—3, la Cork (Irlanda de Nord), o selecționată universitară irlandeză.

■

Ciclistul belgian Ferdinand Bracke a fost internat într-un spital din Charleroi, suferind de dureri renale. Bracke a fost nevoit, în felul acesta, să renunțe la planurile sale de a pleca la Ciudad de Mexico pentru a încerca să doboare recordul mondial pe o oră, stabilit luna aceasta de danezul Ole Ritter.

■

După disputarea a 3 runde în turneul internațional de șah de la Belgrad, în fruntea clasamentului se află Velimirovici (Iugoslavia) cu 2½ puncte, urmat de Bukici (Iugoslavia) și Hasin (U.R.S.S.) — 2 p, Gipslis (U.R.S.S.) — 1½ (1) p etc.

■

Într-un meci contînd pentru preliminariile C.M. de fotbal, reprezentativa S.U.A. a învins, la Port-au-Prince, echipa Republicii Haiti cu scorul de 6—3 (2—0).

■

În campionatul unional de fotbal s-au disputat patru noi meciuri care s-au încheiat cu următoarele rezultate: Dinamo Kiev — Aripile Sovietelor Kuibișev 1—1; Torpedo Kutaisi — T.S.K.A. 0—4; S.K.A. Rostov pe Don — Dinamo Moscova 0—3; Torpedo Moscova — Cernomoreț Odessa 2—0.